

תפ"ח 34919/12/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד בני עודה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 34919-12-21 מדינת ישראל נ' בני עודה(עציר)

לפני כבוד השופטת בכירה גיליה רביד

כבוד השופט עודד מאור

כבוד השופט שמואל מלמד

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שרית שמש

נגד

הנאשם

מוחמד בני עודה

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד ג'ברין

גזר - דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות מעשה טרור של ניסיון רצח, עבירה לפי סעיף 305 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בצירוף סעיף 37(א) בחוק המאבק בטרור תשע"ו - 2016. כניסה לישראל או שהייה בה בניגוד לחוק, עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם תושב האזור (כפר טמון) נכנס לישראל ושהה בה ללא היתר מתחילת חודש אוקטובר 2021 ועד חודש נובמבר 2021, בתקופה זו עבד בתל אביב. ביום 21.11.21 גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה, לרצוח יהודים מתוך מניע לאומני - אידיאולוגי. סמוך לאחר ההחלטה ולצורך מימושה הצטייד הנאשם בסכין, נכנס לישראל דרך פרצה בגדר באזור טול כרם והגיע לתל אביב יפו.

עובר לשעה 13.50 התהלך הנאשם בעיר תל אביב יפו במטרה לאתר קורבן רצח ובסמוך לשעה 13.50 הבחין בבני הזוג ב.ר. יליד 1954 וט.ר. צועדים יחד ברחוב בת ים בעיר תל אביב יפו. הנאשם החליט לרצוח את ב.ר. מתוך מניע לאומני אידיאולוגי באמצעות הסכין, בשל היותו יהודי. לצורך כך נצמד הנאשם לגבו של ב.ר. ודקר אותו בגב, בצוואר ובחזה. זאת באמצעות הסכין בכוונה להמיתו. ב.ר. ניסה להתגונן מפני הנאשם בידיו בעוד ט.ר. מעדה ונפלה לרגליו. הנאשם לא הרפה מהקורבן והמשיך לדקור את ב.ר. מספר דקירות בחזה ובזרוע שמאל וזאת בכוונה להמיתו. מיד לאחר מכן ברח מהמקום כאשר הוא חושב שבר. ימות מהפצעים והשליך את הסכין.

הנאשם נכנס למסגד ג'בליה ברח' קדרון 1 תל אביב יפו, הסתתר מפני כוחות הביטחון, יצר קשר עם נהגי ההסעות כדי להימלט מן הארץ לשטח הרשות הפלסטינאית.

כתוצאה מהאמור הועבר ב.ר. לבי"ח וולפסון במצב בינוני כשהוא סובל מפצעי דקירה בחזה מימין בגובה צלע 5, חזה עליון בסיס צוואר מימין, מעל עצם הבריח, חזה עליון בסיס צוואר ימין לכתף, חזה אחורי מימין לכתף. בנוסף חתר באמה שמאל. אחת הדקירות חדרה לריאה הימנית והוא נזקק לטיפול רפואי.

עמוד 1

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הסכימו לעתור במשותף להשתתף עונש מאסר בפועל 20 שנים ו- 6 חודשים. כמו כן הוסכם כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי כספי לנפגע העבירה. ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה לגבי גובה הפיצוי. הצדדים הגיעו להסדר זה כאמור ביום 6.12.22.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שרות מבחן לפיו הנאשם התגורר בבית הוריו בכפר טמון בג'נין כאשר עובר לביצוע העבירה עבד באופן לא חוקי במסעדה ביפו. שרות המבחן מציין כי הנאשם שוהה לראשונה בחייו בכלא, נושא באחריות למעשה ומביע צער על התנהגותו. הוא שיתף שכמה ימים לפני ביצוע העבירה בן דודו נורה ע"י כוחות הביטחון והוא תיאר רגשות של תסכול וכעס כבסיס להתנהגותו ולמעשיו המתוארים, כמו גם רצון לנקם.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם מושפע מסביבתו ומבטא עמדות אידיאולוגיות על רקע השתייכות לסביבה בה הוא חי. הוא פיתח עמדות שליליות כלפי גורמי ביטחון וגורמים ציוניים, וראה באלימות כלי לשינוי מציאות קיימת. הנאשם אמנם לוקח אחריות ומביע חרטה, אך נראה כי מחזיק כלפי גורמים ציוניים רגשות של כעס, אשר מושרשים בו לאור חוויות קיפוח השוררת בסביבת מגוריו ובקרב קרובי משפחתו. נראה כי עמדות אלה יחד עם רגשות שליליים מתורגמים על ידו לרצון לפעול באופן תוקפני ומתריס. שרות המבחן העריך כי קיימת מידת סיכון רבה להישנות התנהגות דומה בעתיד. שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בעניינו של קורבן העבירה התקבל תסקיר קורבן נפגע העבירה, ממנו עולה כי שרות המבחן התרשם מתמונת נזק קשה ומורכבת, ברקע לכך התמודדות נפגע העבירה עם פגיעה פיזית אשר קטעה את שגרת חייו הפעילה כפי שזו התנהלה טרם ביצוע העבירה. מצבו הרפואי של נפגע העבירה משליך על תפקודו ומצבו הרגשי ופוגע באיכות חייו באופן משמעותי. שרות המבחן התרשם כי טרם הפגיעה חווה נפגע העבירה חיים מלאים, פעילים ומספקים, כאשר הפגיעה מקשה עליו כעת מאוד. שרות המבחן תיאר את האירוע מפי נפגע העבירה: לדבריו הוא לא הבחין בנאשם מתקרב אליו, לפתע הרגיש שמישהו נצמד אל גבו, ראה את הנאשם מניף סכין לעבר אשתו ומתוך פעולה אינסטינקטיבית הדף את אשתו הצידה על מנת שלא תיפגע. לדברי הנפגע, בעת שאשתו נפלה למרגלותיו, הנאשם המשיך לדקור אותו בחלקי גופו השונים. לדברי הנפגע, תחילה לא הקדיש תשומת לב לפציעותיו מחמת שהיה נחוש להציל את אשתו ואף ניסה לרדוף אחר הנאשם במנוסתו, אולם כעבור מספר רגעים פציעותיו הכריעו אותו והוא התמוטט.

שרות המבחן מתאר את הנזקים הפיזיים שנגרמו לגופו של נפגע העבירה, אשר תופס את פציעתו כחמורה וכפוגמת בצורה משמעותית באיכות חייו. שרות המבחן מתאר את ההגבלות הפיזיות על פעילותו של נפגע העבירה והמכאובים מהם הוא סובל גם כיום.

שרות המבחן התרשם מפגיעה ניכרת באיכות חייו של נפגע העבירה הן במהלך היום והן בשעות הלילה עקב קושי להירדם כתוצאה מהכאבים העזים מהם הוא סובל בשכיבה. נפגע העבירה נעדר מוטיבציה לצאת מהבית, מבלה את רוב יומו בצפייה בטלוויזיה ובעיסוק בפרוצדורות רפואיות ובתסכול שנלווה לאירוע האלים אותו עבר.

שרות המבחן התרשם כי הפגיעה בנפגע העבירה, אשר התרחשה בסמוך לפרישתו לפנסיה, העצימה עבורו את חוויות האובדן של חייו הקודמים, היצרניים שהיו משולבים במסוגלות גופנית, ובכך העמיקה את המשבר הרגשי שהתרחש בעקבות פרישתו מהעבודה. לאחר המקרה, נפגע העבירה נושן מהאפשרות לחוות את הפרישה והכניסה לגיל השלישי בצורה הדרגתית התואמת למצבו הבריאותי שהיה לפני הפגיעה. שרות המבחן התרשם כי נפגע העבירה עורך ניסיונות

לשלב את סיפור הפגיעה בנרטיב של חייו ולמצוא משמעות בחוויה הקשה שעבר. הוא חש גאווה גדולה על כך שבחוויה שלו הציל את אשתו מפגיעה שבסוף כוונה אליו, דבר שיש בכוחו לחזק את הדימוי העצמי כדי להתמודד עם השלכות הפגיעה באופן שמקל על חווית האובדן הגדולה.

שרות המבחן מעריך כי הנזקים של הפגיעה הפיזית הם קשים וחמורים. המפגש שלו עם מוגבלותו הפיזית מביא אותו להתמודדות עם חווית אובדן המותרת בו חוויה של פגיעות, חולשה, תלות בלתי נסבלת ומובסות. שרות המבחן ממליץ כי יוטל על הנאשם, בין היתר, פיצוי כספי עבור נפגע העבירה, בו יוכל לעשות שימוש לצורך שיקומו בכל דרך שימצא לנכון.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר, ביקשה להטיל פיצוי משמעותי על הנאשם. הפנתה את בית המשפט לכך שלגבי עונש המאסר, עפ"י חוק המאבק בטרור, העונש המקסימלי על העבירה בה הורשע הנאשם הוא 25 שנות מאסר. הפנתה לפסיקת בתי המשפט, עתרה לכבד את רף הענישה אליה הגיעו הצדדים וזאת נוכח העובדה שמדובר במי שהודה וחסך את עדותו של נפגע העבירה. יחד עם זאת ביקשה להשית פיצוי של 200,000 ₪ וזאת נוכח האמור בתסקיר נפגע העבירה, המלמד על תמונת נזק רחבה ופגיעה פיזית ונפשית בנפגע העבירה.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה, טען כי הפגיעה בכתב האישום הינה ברמה בינונית, הגיש גזר דין שקבע מתחם בין 20 ל- 25 שנות מאסר ונגזר באותו מקרה 21 שנות מאסר ו- 180,000 ₪ פיצוי, סבור כי מקרה זה דומה מאד ואף חמור טיפה יותר מהמקרה הנוכחי. הפנה לכך שלנאשם אין יכולת כלכלית לשלם את הפיצוי ולכן יש להטיל עונש פיצוי נמוך.

הנאשם הצטרף לדברי בא כוחו ולא ביקש להוסיף עליהם..

דין

לאחר ששמענו את הצדדים, אנו סבורים כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון וזאת מהנימוקים הבאים.

קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים - פגיעה בהגנה על חיי אדם, שלמות הגוף, הביטחון האישי של קורבן העבירה. נוכח העובדה שמדובר בעבירה בנסיבות טרור, הרי שקיימת גם פגיעה בביטחון המדינה, בטחון הציבור, פגיעה בתחושה האישית לביטחון של האזרחים ושמירה על שגרת חיים במרחב הציבורי.

ענישה בעבירות של מעשה טרור המבוצעים על רקע לאומני צריכה להביא אף בחשבון את סלידת החברה ממעשים אלו והקביעה של המחוקק לגבי ענישה מחמירה בעבירות אלו נוכח עוצמת הפגיעה בחיי אדם ושלמות גופם של קורבנות העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת

לעניין מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה הגישה 4 גזרי דין:

1. תפ"ח 52132-08-17, מדובר במי שהודה בעבירה של ניסיון לרצח בנסיבות של מעשה טרור. מדובר בתושב חברון שעבד באולם אירועים בעיר יבנה והכיר את המרכול בסמוך לאולם. הנאשם הגיע למרכול, לקח סכין מהמרכול ופגע בסגן מנהל המרכול, דקר אותו בצווארו, בחזהו, בבטנו ובראשו. הסכין נשברה כתוצאה מהתקיפה. הנאשם הוציא מיכל גז פלפל, ריסס את פניו של הקורבן וברח מהמקום. נקבע מתחם של 18 - 25 שנות מאסר. נדון ל- 22.5 שנות מאסר ופיצוי של 200,000 ₪.
 2. תפ"ח 66644-01-17, במקרה זה מדובר בעבירת רצח וניסיון רצח, במסגרתה ירה הנאשם על אדם בכוונה להמיתו אולם קורבן העבירה נפצע קשות וטופל בבי"ח. בעבירת ניסיון הרצח למטרת טרור נקבע מתחם של 21 שנות מאסר ועד ל- 24 שנות מאסר. בהמשך לעניין עבירת ניסיון הרצח, עפ"י חוק המאבק בטרור, נדון ל- 22 שנות מאסר. הפיצוי בגין עבירה זו נקבע בגובה 120,000 ₪.
 3. תפ"ח 59601-12-17, ניסיון רצח בעבירת מעשה טרור וכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם באותו מקרה הגיע לתחנה המרכזית בירושלים כשהוא מצוייד בסכין ובעת בדיקת המאבטח במגנומטר, דקר הנאשם את המאבטח בחזהו וברח מהמקום. נקבע מתחם ענישה בין 20 ל- 24 חודשי מאסר. נדון לעונש של 22 שנות מאסר ופיצוי שנפגע בגובה 200,000 ₪.
 4. תפ"ח 66356-06-18, הורשע בעבירה של ניסיון לרצח בנסיבות מעשה טרור, הכנה לרצח בנסיבות מעשה טרור, החזקת סכין שלא כדין, כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם הגיע מג'נין, נכנס לישראל שלא כדין, הגיע לעפולה כשבאמתחתו סכין, דקר נערה שישבה במקום, מספר פעמים. נקבע מתחם הנע בין 20 ל- 26 שנות מאסר. נדון לעונש מאסר של 23 שנות מאסר ופיצוי בסך 150,000 ₪.
- ב"כ הנאשם הגיש פסיקה: תפ"ח 20742-05-20, הורשע בעבירה של ניסיון לרצח בנסיבות של מעשה טרור וכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם תושב טול כרם הגיע לעיר כפר סבא כשבכליו סכין, דקר ישראלית יהודייה עם סכין עד שנשברה ידית האחיזה של הסכין ואף לאחר מכן המשיך לדקור אותה כשהוא אוחז בלהב הסכין שנותרה בידו וניסה להימלט מהמקום. מתחם העונש ההולם נע בין 19 ל- 24 שנות מאסר.

מתחם הענישה והענישה בתיק הנוכחי

בהתחשב בסוג העבירה וחומרתה, הרי שמדובר בפגיעה ברף גבוה, שהתבטאה באלימות קשה ובריבוי דקירות בגופו של נפגע העבירה. בנוסף יש לתת את הדעת לכך שמדובר במי שנכנס לישראל שלא כדין לצורך ביצוע עבירת טרור. הנאשם

אף עזב את המקום וניסה להימלט מישראל כאשר הוא מתחבא במסגד.

נוכח האמור ומדיניות הענישה הנוהגת, אנו סבורים שמתחם הענישה ההולם והמקובל הינו בין 19 שנים ועד ל- 24 שנות מאסר בפועל.

נוכח השיקולים לחומרה ולקולא, דהיינו הנסיבות החמורות של המעשה, הפגיעה החמורה בנפגע העבירה הצורך להגן על הציבור מפני מקרים דומים ומתוך מתן ביטוי לשיקולי ההרתעה הן ליחיד והן לרבים, ומנגד - בהודאתו של הנאשם, הוויתור על עדותו של נפגע העבירה ובת זוגו, גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי, לקיחת האחריות ע"י הנאשם והבעת החרטה - אנו סבורים שהעונש המוצע הינו סביר ועולה בקנה אחד עם אמות המידה הרלוונטיות.

למיותר להעיר כי בהתאם לפסיקה הנוהגת, הכלל הוא שהסדרי טיעון יש לכבד, כאשר אי קבלתם שמורה למקרים מיוחדים שבהם העונש המוצע סוטה באופן לא מידתי מרמת הענישה הראויה.

אנו מוצאים אפוא לגזור על הנאשם את העונשים הבאים, וזאת בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים:

- א. 20 שנות מאסר ו- 6 חודשים שיימנו מיום מעצרו 21.11.21.
- ב. 24 חודשי מאסר למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת פשע לפי חוק המאבק בטרור, וזאת מיום שחרורו.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, או עבירת עוון לפי חוק המאבק בטרור וזאת מיום שחרורו.
- ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כדין וזאת מיום שחרורו.
- ה. פיצוי לנפגע העבירה בסך 180,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש בתוך 6 חודשים מהיום. המאשימה תעביר למזכירות ביהמ"ש את פרטיו של נפגע העבירה לצורך העברת הפיצוי וזאת בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לביהמ"ש העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ג,
29 מרץ 2023 בנוכחות
הצדדים

גיליה רביד, שופטת בכירה אב"ד	עודד מאור, שופט	שמואל מלמד, שופט
------------------------------------	-----------------	------------------

